

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Налазимо се у данима радости, у данима празновања Светог и светлог празника Рођења Богочовека Христа по телу, и ова наша радост увеличана је и умножена празновањем спомена Светог угодника Божјег Стефана првомученика, коме је данашњи дан и данашњи празник у овим попразничним данима Божићним посвећен. Богочовек Христос дошао је у овај свет и преко Пречисте Владичице наше Богородице садејством Духа Светога примио је на себе нашу људску природу и са собом Он нам је донео сваки надумни и Небесни духовни дар, донео нам је, како каже Свети Јустин Ћелијски, наш духовни отац и духовни родитељ, вечну правду и вечну љубав и донео нам је, што је најбитније, вечни живот, јер једино уколико као циљ и сврху овоземљског живота поставимо вечни живот и овоземљаски живот добија свој прави и једини смисао, вечни живот у Богочовеку Христу, у Богомладенцу Христу. Међутим, уз то обиље духовних дарова Господ Христос је нама даровао и много више од тога, даровао нам је Цркву своју и у Цркви својој мноштво угодника својих па и овог угодника кога данас славимо, светог Првомученика и Архиђакона Стефана. Јер да Богочовек Христос није дошао на земљу и није примио људску природу не би било ни светитеља Божијих, не би било ни светог Архиђакона Стефана односно његовог празновања, као великог угодника Божјег, чак и више од тога као првомученика Христовог, оног који се међу ученицима Христовим, међу апостолима, удостојио да први пострада за Свето Име Христово и за свету веру у Христа Богочовека. А шта је то што је укрепило светог првомученика и Архиђакона Стефана и што га је надахнуло на такав подвиг исповедања вере и страдања за Име Христово? То је управо та чврста непоколебива вера коју је имао у Богочовека Христа. оваполоћеног Бога, савршеног Бога и савршеног човека у једној личности, Богочовека Христа. Том вером свети

првомученик Стефан је и свршио свој предивни подвиг и постао је први међу мученицима Христовим, први у тој дивној светој колони, у тој војсци мученика Христових који су кроз векове исповедајући веру Христову и по цену свог живота, трпећи мноштво мука и страдања у том исповедању, тим подвигом угодили Богу, веру сачували, прославили Христа а Христос њих прослави у Царству Небеском и Цркви Својој која је икона Царства Небеског овде на земљи.

Свети првомученик Христов Стефан је био толико велики угодник Божји да се удостијо тог назвања да буде први мученик за име Христово. Колико је био велики пред Богом, колико је био велики угодник Божји у првој јерусалимској цркви ми читамо у Делима апостолским. Када се умножило то прво стадо Христово у првој цркви јерусалимској која је мати свих цркава, у тој првој заједници хришћанској, када су апостоли већ видели да неће сами постићи да се старају око трпеза, око служења онима који су у великом броју њима приступали, примајући веру у Христа надахнути Духом Светим, они су заповедили сабраним хришћанима у Јерусалиму да међу собом изаберу седам честитих мужева, седам честитих и светих људи који ће на себе примити то служење и који ће бити први у ђаконском чину који су свети апостоли утврдили у цркви Божјој. Међу том седморицом био је као сјајна звезда и први међу њима управо овај дивни угодник Божји свети Стефан првомученик. Та прва хришћанска заједница у Јерусалиму, та прва Црква Христова сабрана у Јерусалиму представља најсавршенију хришћанску заједницу у историји цркве. Она је била најближа оном идеалу цркве какав је Христос зацртао и оставио нама да се трудимо да сви у нашим парохијама у нашим монашким заједницама, братствима достигнемо. И у тој првој заједници хришћанској у Јерусалиму људи су живели свето, побожно и богоугодно, сви су били светог живота и можемо само замислити какав је тек био свети апостол Стефан првомученик када се међу таквим

хришћанима он истакао побожношћу. Дакле, био је сигурно савршеног духовног узраста и духовног живота. О томе нам даље сведочи његова необична чудесна смелост. Он се успротивио мноштву заблуделих јевреја који су хулили на Христа и нагонили мноштво хришћана а међу њима и овог светог Стефана да се одрекне вере у Христа, да се одрекне вере у оваплоћеног Бога, Богочовека Христа. Међутим, свети Стефан, насупрот њима, с једне стране врло смело али уједно и смирено и кротко по узору на свог божанског учитеља Христа остао је у исповедању вере у Христа, остао до краја доследан и веран Христу Богочовеку и његовој Јеванђелској науци. Остао је доследан свете своје мученичке кончине. Пострадао је тако што је био каменован, како читамо у Делима апостолским и у том моменту њему су се небеса отворила. Христос за кога је страдао укрепио је овог свог угодника Стефана необичним виђењем. Сам Христос му се јавио, што је свети Стефан при пострадању свом исповедио - да види Небеса отворена и оваплоћеног Богочовека Христа на небесима који седи са десне стране силе. Свети Стефан првомученик је тада од Бога био прослављен био необичним виђењем, *"његово лице заблистало је светлије од анђела"*. Био је дакле анђелоликог лица, толико је био свет и испуњен благодаћу Божјом да је његово лице светлело као у анђела. Ето такав је и толики је био овај угодник Христов првомученик Стефан.

Он је свима нама чудесан и необични пример како и на који начин ми треба све да жртвујемо за Христа и за веру у Христа Богочовека, који је наш сами живот. Он је овим својим страдањем пропутио апостолски али и мученички пут ученика Христових. Показао је да се вера Христова исповеда само чврстом вером и том смелошћу коју чврста и непоколебива вера у Христа дарује. Ту веру поседују они који се у тој вери труде да је делима узрастају, коју такву тврду и неполобевиу веру у Богочовека Христа чувају и негују у души својој. Тиме је он започео ту апостолску мисију и ширење вере

Христове, јер при том првом и страшном прогону тих првих хришћана у Јерусалиму од стране несрећних и заблуделих јевреја, мноштво светих апостола и ученика Христових, побегли су из Јерусалима, расули се широм читавог света и кренули у своју апостолску мисију и проповед. И они су попут светог Стефана имали ту исту смелост с којом су исповедали веру у Христа Богочовека и проповедали широм васељене. И тиме нас свети првомученик Стефан учи да ако је вера апостолска проповедана том смелошћу, на исти начин та вера мора бити чувана. Дакле, са сваком смелошћу и ми који смо наследници те апостолске вере у Христа, да ту веру попут светих апостола, попут светог првомученика и архиђакона Стефана са сваком смелошћу, храброшћу проповедамо и чувамо а особито у оним моментима када је она угрожена, а ми управо живимо у таквом једном времену. У времену које за цркву није необично, јер црква је од почетка, од почетка свог развоја и настанка овде на земљи била гоњена. Прогонство је природни амбијент цркве у којој црква показује сву дубину и сво богатство оних духовних дарова које Христос у њој излива на слуге своје.

Светог првомученика и архиђакона Стефана као своју крсну славу и крсно име слави настојатељ ове свете обитељи, наш драги отац јеромонах Симеон. Господ му је даровао да има великог и дивног породичног заштитника кога је он и у монаштву наравно наставио да слави. Мучеништво је пропутило пут цркви у првим вековима и оно се касније у дубини својих духовних дарова наставило кроз монаштво православно. Монаштво је настало на темељу мучеништва, оном темељу на коме је црква првих векова опстајала и развијала се. Зато свети оци кажу да је монаштво бескрвно мучеништво. Као што су мученици Христа ради проливали своју крв, жртвовали сами себе, свој сопствени живот, тако се и монаси вођени љубављу према Христу одричу свог овоземљског живота и то свакодневно, свакодневно умирући

за Христа у овоме свету и овоме животу и зато се монаштво назива бескрвним мучеништвом.

Нека би благи Господ и оца Симеона укрепио у том свом подвигу бескрвног мучеништва то јест у подвигу монаштва молитвама светог Стефана истраје до краја свог овоземљаксог живота, а скупа са њим и све нас било да смо у монашком чину или смо хришћани, крштени у име Христово.

Нека све нас благи Господ, Богомладенац Христос молитвама свог великог угодника првомученика Стефана удостоји исте оне смелости, одважности и богољубља каквим је горео и изгарао свети Стефан и коме је свој живот положио, како би и ми наследили оно Царство Небеско које је Господ даровао својем угоднику светом Стефану. Амин. Боже дај.

Мир Божији! Христос се роди! Срећан празник.